

FULLMÄKTIGEMOTION

AV SFP I ÖSTERBOTTENS VÄLFÄRDSOMRÅDE

EFFEKTIVARE ANVÄNDNING AV PERSONALRESURSER INOM VÄLFÄRDSOMRÅDET

Lönekostnader utgör den största utgiftsposten inom välfärdsområdet, och för att långsiktigt trygga ekonomin samt säkerställa tillgången på kvalificerad personal inom vård och omsorg krävs en mer effektiv användning av personalresurserna. I dagsläget förekommer överlappningar mellan olika yrkesgruppers arbetsuppgifter, vilket leder till ineffektivitet och onödigt höga kostnader. Samtidigt ser vi att antalet sökande till vårdutbildningar minskar, vilket riskerar leda till en framtida brist på vårdpersonal och främst sjukskötare. Äldreomsorgen är ett konkret område där bemanningen kunde bättre optimeras.

Frågan är vilken typ av vårdpersonal och bemanning som behövs inom de olika vårdformerna. Hur ska bemanningen och fördelningen av kompetens se ut inom hemvården, serviceboende, serviceboende med heldagsomsorg, gemenskapsboende eller avlastningsverksamhet. Närvårdare har både kompetens och behörighet för bland annat sårvård och läkemedelshantering. Det är en kompetens som kunde utnyttjas i större utsträckning. Det finns också arbetsuppgifter som närvårdare utför som kunde skötas av vårdassistenter. En avancerad klinisk sjukskötare, eller klinisk specialistsjukskötare, med begränsad förskrivningsrätt kunde också utnyttjas mera effektivt, inte minst när läkarresurserna är begränsade.

Grundlönen för en sjukskötare är cirka 3000 euro medan lönen för en närvårdare ligger i spannet 2500-2900 euro. För en vårdassistent är grundlönen 2110 euro. Genom att anpassa bemanningen kan man på sikt minska kostnaderna, optimera kompetensanvändningen och säkerställa att rätt kompetens används på rätt plats.

Därför är förslaget att för att uppnå en mer balanserad och hållbar bemanningsmodell inom välfärdsområdet, där resurserna används så kostnadseffektivt som möjligt bör en systematisk genomgång av arbetsfördelningen mellan sjukskötare, närvårdare och vårdassistenter genomföras. Genom att optimera användningen av resurser kunde lönekostnader minskas samtidigt som högutbildad personal kunde frigöras från uppgifter som kan utföras av annan behörig personal. Behovet och beroendet av dyra bemanningslösningar kunde minskas. En tydligare struktur skulle göra organisationen mer effektiv och ekonomiskt hållbar.

Målet är att på lång sikt utveckla bemanningsstrukturen inom välfärdsområdet så att rätt personal utför rätta arbetsuppgifter. På detta sätt kan betydande besparingar göras samtidigt som vårdens kvalitet bibehålls, eller till och med förbättras.

Jag föreslår därför att en sådan översyn initieras.

VASA 6.10.2025

Åsa Stenbacka (SFP)
Gun Kapténs (SFP)
Kim Yli-Pelkola (SFP)
Rainer Bystedt (SFP)
Gunilla Jusslin (SFP)
Mikael Gädda (SFP)
Annica Haldin (SFP)

Camilla Ribacka (SFP)
Åsa-Britt Forth-Snellman (SFP)
Mikael Perjus (SFP)
Sari Somppi (SFP)
Kristian Schrey (SFP)
Mia West (SFP)